

PRZYRZEC (116) *vb pf*

W inf e jasne *Mącz* (26); *w fut -e-* (2) *Mącz, Oczko, -é-* (1) *KochPs*; *w praet i con -ekł* (8), *-ékł* (3); *-ekł* *MurzHist* (3); *-ékł* *KochPam, SarnStat*; *-ekł : -ékł Mącz* (5:1); *-rzekł-, -rzekł-*; *w imp e jasne; part praet act z tekstu nieoznaczającego é.*

inf przyrzec (31); *-ec* (25), *-eć* (5), *-e(c)* (1) [*błędny zapis: -cz*]; *-ec* *LubPs, ActReg, CiekPotr*; *-ec : -eć Mącz* (22:5). \diamond *fut 1 sg przyrzekę* (6). \diamond *2 sg przyrzeczesz* (2). \diamond *3 sg przyrzecze* (3). \diamond *1 pl przyrzeczem* (1) *Oczko*. \diamond *praet 1 sg m przyrzekłem, -m przyrzekł* (4). \diamond *2 sg m -ś, -eś przyrzekł* (7). *n -ś przyrzekło* (1). \diamond *3 sg m przyrzekł* (33). *f przyrzekła* (1). \diamond *1 pl m pers przyrzekliśmy, -śmy przyrzekli* (4); *-śmy* (2), *-(s)my* (2). \diamond *3 pl m pers przyrzekli* (8). \diamond *plusq 1 sg m -m był przyrzekł* (1). \diamond *3 sg m był przyrzekł* (1). *f była przyrzekła* (1). \diamond *3 pl m pers byli przyrzekli* (1). \diamond *imp 2 sg przyrzecz* (3). \diamond *2 pl przyrzecście* (1). \diamond *3 pl niechaj przyrzeką* (1). \diamond *con 3 sg m by przyrzekł* (4). [*f by przyrzekła.*] \diamond *3 pl m pers by przyrzekli* (1). \diamond *part praet act przyrzekszy* (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. stawiam komu co, Linde XVI w.

1. *Zapewnić, że tak będzie* (zwykle – z jednym wyjątkiem, cf **a.α.** – *coś pomyslnego dla osoby, której się przyrzeka*); *spondere Vulg, PolAnt, Mącz; polliceri, promittere Mącz* (115) :

przyrzec komu (2): *Precz/ podźmy popátrzaemy/ gdzie Pánná trokliwa/ Zá czym przyrzecz wam nie ímiem/ znajdzieli íe żywa. Boć to z deśperátiey/ wielom íe przydáie/ Gdy więc z nie íżánowania/ íam ímierci íe wdáie. PaxLiz C3. Cf Zwrot.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: za to (1); że, -li ‘czy’] (2): Y ty przyrzekę zá to że niezwiéł co kupiíł. Lecz trzymay coś włapił, zdrow znoś y záżyway CiekPotr 6; PaxLiz C3.

Zwrot: »[co] sobie [= nawzajem] przyrzec« (1): *Ífch wyedzyal othym ze czífch dway czechowye na ízwyethi ían theraíł przemynałi wączek y dwye íkorze Zamíchowé vkradli y dall ym zanye 26 groíchi na ych czáfcz yakoby zdzyalu kthori ífoby bili przirzekli LibMal 1550/156.*

a. *Zapewnić, że się coś uczyni, zobowiązać się do czegoś; compromittere, condicere, dicere, fidei suscipere Mącz; vovere Vulg; fidei facere Modrz* (93) : *Poky swaízey strony nyeprzyaczyelkiem obyczayem, kthora rzecz íiá nyepocznye nathym ízlowye ynaczye nye vdzielamy [lege: udzielamy], yakofzmy sprzothkv przirzekly, y tho chcymy do koncza trzymaczy LibLeg 7/42; Habeo tibi polliceri, Mogę przirzec/ mogę to ná íe wziąć. Mącz 308c; Compromitto, Przirzec/ prziyąc ná íię/ to yeł obrawízy íobie yednacze álbo íędzie/ zdác íe ná nie/ przirzec/ prziyąc ná íię zákład/ y zápiíác íe/ wízysko [!] to trzimác co cí yednacze naydá á miedzy ítronámi poítánowiá. Mącz 227a, 87b [2 r.], [95]c, 151a; Ex nunc Arcyx. Im aby przyrzekł y pisał aby Lubomla zaraz była wrocona ActReg 76; JanNKarKoch Ev; CiekPotr 39.*

przyrzec co [= przedmiot przyrzeczenia] (20): i na to co przyrzekł gotowym się być offiarował MurzHist Dv, N4v; LibMal 1553/177v; Dla bráciey y bliźnich twych przyrzekę pokoy wdzięczny LubPs cc3v; Dic mihi hoc primum, potin est hic tacere, Przyrzecz mi to pirwey. Mącz 86a, 227a, 311b, 366d, 446a; Więc y ten też przeciwko Przykazániu temu grzeízy/ ktory przyśięgáiąc obiecuie íe cokolwiek vczyinic/ gdyż wypełnić tego co przyrzekł niemyśli KuczbKat 290; Ma niepobóźné ludzi w nienawiści/ Dobrym/ gdzie może/ pomocy dodawa/ A co przyrzécze/ by náciężéy/ zyści. KochPs 19; KochPam 84; Ad bona mobilia przyrzec nic nie moze bo nie widzi, post victoriam iako

Zołnierza zdzierzeć *ActReg* 58; A co przyrzekł/ ná fwey pieczy ma ono/ Niechcąc/ by to fałżem było rzeczono. *GrabowSet* H3v; *LatHar* 716. Cf *przyrzec co ku komu*; *Ze zdaniem*; *Z połączeniem przytoczenia*; »pod dobrą wiarą przyrzec«.

przyrzec co ku komu (1): Ia dla wałzey dawney przyaśny wýłthkom tho vczynyl, y piłzałem thesz do wałz thak abifcze vyedziely yłz tho pewna rzecz kthorałzmy kv vam przyrzekly *LibLeg* 7/68.

przyrzec komu (39): przirzekł mv thenthó pyekarczik thu do poznanya przicz richlo. A polowiczą thich pyenyedzi yemu dacz *LibMal* 1550/155v, 1553/177v; *LubPs* dd2v; *RejWiz* 35v; *Leop Iudic* 15/12; *BibRadz Luc* 22/6; rácz wípomionąc ná obietnice oycow náłzych/ ktorymeś przyrzekł przywieść ie do zyemie płynącey miod y mleko. *BielKron* 30v; Piłżą drudzy iż [*Darius*] ielzczę był do końcá nie vmárł/ przeto prośił Alexándrá áby mu pocźciwy pogrzeb vczynił iáko krolowi/ żonę y dzyeci iego chował iáko fwe włafne. Przyrzekł mu to Alexándér vczynić/ y dofyć temu czynił. *BielKron* 125v, 54v, 226v, 227v, 233, 312 (10); Fidem dextra data sancire, przyrzec komu co y dác mu ná to rękę. *Mqcz* 366d, 86a, b, 227a, 311b, 416d, 446a; A iuz fie krwáwey burdy máło vmykáło/ Lecź fie wźdy z łálki Bożey włzytko poiednáło. Gdy im Krol przyrzekł włzytki pełnić Kondicie *StryjWjaz* C2v; *Paprpán* N2v; *SkarJedn* 136; *StryjKron* 6 [2 r.]; Ale pómni/ coś przyrzekł piękney Cecylijéy/ W ón czás/ kiedyś ná morze wśiádał do Szwecijéy. *KochPam* 84; zmowił fię [*Judasz*] z árcykáplány/ y z vrzędnikámi/ iákoby go im wydał. y vrádownáli fię/ y poštánowali dác mu z vgody pieniądze. y przyrzekł im to *LatHar* 716. Cf »pod dobrą wiarą przyrzec«, »słowo, słowem przyrzec«, »przyrzec sobie«.

przyrzec za kogo [= w czyim imieniu] (1): Przeto ná onym flawnym ziechánium v Wiedniá/ przyrzekł [*cesarz Maksymilian*] zá fię y zá pothomki fnimi [*tj. z Zakonem Panny Maryi*] niebyć przećiw Krolowi Polłkiemu *BielKron* 231.

przyrzec przed kim (1): iż Krol przyrzekł być w pokoju z Mołkwą gwoly [!] Cefarzowi przed połty iego. *BielKron* 416.

przyrzec na kiedy (1): Diem promissorum repraesentare, Nieco ná obiecány czás pełnić/ czinić dofić obiecánium fwemu tego dnia ná który przirzekł. *Mqcz* 431b.

cum inf (35): tedy towarzyłz iego zany [*lege*: zań] fie łtawił okrutnikowi y załtąpił iego dokądby załię nie przyłzedł. [...] á gdy ona godzina przyłzła gdy był przyrzekł łtanać, tedy on łtanał *BielŻyw* 30; á iuz przirzekli daley do krakowa niechodźić na żadną poradkę ani prandikę do kxiędza Koleiey *LudWieś* A2; *LibMal* 1550/155v; *MurzHist* C4v; ROłpomni moy miły Pánie ná Dawidá łługę thwego/ [...] Ktory był mocnie poprzyłiągł tákowy flub Pánu fwemu/ A przyrzekł gi łtale zdzyerzeć Bogowi Iákobowemu. *LubPs* dd2; *BibRadz Act* 23/21; Medea [...] powiedzyála mu [*Jazonowi*]/ ielłi mi przyrzeczefz poiąc mię zá włafną żonę á chowác mię pocźciwie do śmierci/ damći náukę iż doydzyefz złotego runá bez łzkody fwey y towarzyłzow fwych. *BielKron* 54v; był [*Frederik, książę rakuskie*] w więzyeniu dwie lecie/ potym pułzczon tym obyczáiem/ áź przyrzekł Cefárłstwo puśćić. *BielKron* 186, 30v, 125v, 226v, 227v, 231 (14); Vadimonium facere quod et promittere dicitur, Przirzec ná náznaczoney czás łtanać. *Mqcz* 113d, 86b; á ia ledwe nie przyrzekę zayść trołżkę głębiey w miłóść s thą nádzieią/ ábym ia thez thę łłodkość nálaźł tám/ gdzie drudzy gorzkość náyduią. *GórnDworz* C5; *StryjWjaz* A4v, C2, C2v; Potym Cefarzowa zmowiła fię znieiákim

Wigiliułem Archidyakonem kościoła Rzymkiego: obiecując mu do Papieństwa dopomoc/ iedno żeby iey przyrzekł Antymá przywroćić [na urząd patriarchy]. *SkarJedn* 136; *ZapKościer* 1581/20v; *StryjKron* 6 [2 r.], 150, 577; *ArtKanc* S, S3v; Obiecali Panowie y Posłowie to wszystko obmyslic aHetman się też in Crastino ruszyc przyrzekł. *ActReg* 15.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: to (2); że, iż] (4): Włpomni łobie nieborak iż Minerwá páni/ To mu była przyrzekłá miedzy rozmowámi/ Iż mu miałá to dzyecię poślác ná rozmowę *RejWiz* 35v; *Leop Iudic* 15/12; *BibRadz Act* 23/14; Bo możnoby iym Błkupstwá y Opátstwá niedáć/ ázby drzewiey przyrzekli/ że to dla Rzeczypospolitey dáruią. *ModrzBaz* 93.

Z połączeniem przytoczenia ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: to (1); iż, że] (2): Poprzyślągł Pan wierną prawdę Dawidowi słudze słwemu/ A ni w czym go nie omyli ták iáko to przyrzekł iemu/ Iż ia ná słolicy twoiey z owocu żywotá twego/ Pośláwię zacne potomstwo k wieczney chwale Bośtwá słwego. *LubPs* dd2v; Wymawiałem się iey też s tego rozmáitami przyczynámi/ á nawięcey tą iżem był w okowach. Potym przyrzekłá mi skoro Krol Sołtan przyedzie że cie wolnym od okow y od wżytkiego vczyni. *BielKron* 458v.

W połączeniu szeregowym (1): Solenniter stipulanti promisit, Yáwnie pytáyacemu yełliby to álbo owo chciał trzimać/ przizwolił/ obiecał/ przirzekł/ podyął się trzimać. *Mącz* 416d.

Zwroty: »pod dobrą wiarą [co komu] przyrzec« (1): Fidem alicui interponere, Pod dobrą wiarą/ álbo dobrym słowem co komu przirzec/ záłtáwić wiarę słwą. *Mącz* 311b.

»dobrym słowem przyrzec« = *astringere a. interponere a. obstringere fide, promittere (bona) fide a. sancte Mącz* [szyk zmienny] (6): Promisi mea fide, Wziąłem to ná się/ przirzekłem dobrym słowem. *Mącz* 226d; *Astringere fide* suam, Dobrym słowem przirzec/ wziąć ná słwą wiarę. *Mącz* 421b; *obstringere fide* suam alteri, dobrym słowem przirzec. *Mącz* 422a, 226d, 311b, 366d.

»pod klątwą, pod przysięgą przyrzec« = *devovere PolAnt; iusiurandum interponere Mącz* [szyk zmienny] (2:2): boć się nań [na Pawła] náłádzilo znich więcey niż czterdzieści mężow/ ktorzy łobie pod klątwą przyrzekli áni ieść áni pić ázby go zámordowáli *BibRadz Act* 23/21, *Act* 23/12; *Quod Deo teste promiseris id tenendum est, [...]* Coś pod przisięgą komu przirzekł to małz trzimać. *Mącz* 446a, 311b.

»obietnice przyrzec« (1): Przypomnyenie obyethnic ktore Pan przyrzekł/ ku ófwyeceniu wiernich w krewkości ich. *LubPs* H4 marg.

»słowo, słowem przyrzec [komu]« = *verbum pangere PolAnt* (3:1): *LubPs* X6v; Vczynię wżytko wedle słowá słwego ktorem wam przyrzekł/ ná on czás gdyście wychodzili z Egiptu *BibRadz Agg* 2/6; (A) teraz Iehowo Boże słowu twemu ktoremeś przyrzekł Dawidowi oycu moiemu [*verbum tuum cum David patre meo*]/ niech się dofyć słanie/ boś mię vczynił krolém nád ludem twoim *BudBib* 2.Par 1/9; oto tá ieft zacność o ktorą cie prośzę/ á przetołz vczyń dofyć słowu ktoreś przyrzekł [*votum quod vovisti*] wfty twoimi krolowi niebieskie^{mv}. *BudBib* 3.*Esd*r 4/46.

»przyrzec sobie [= nawzajem] (społu)« = *devovere sese a. nosipsos PolAnt* [szyk zmienny] (4): A tak gdy náłtał dzień/ złzedłszy się niektorzy z Zydow przyrzekli łobie społu pod klątwą/ mowiąc/ Niebędziem ieść áni pić áz zámorduiem Páwłá. *BibRadz Act* 23/12, *Act* 23/14, 21; thám [*Kolomanus*,

król węgierski i król Bolesław Krzywousty] pokoy zlobą wieczny wczynili/ y pomoc ieden drugiemu przeciw swoim nieprzyjacielom łobie przyrzekli *BielKron* 351.

»przyrzec ślubem« (1): Ci przyśzedłszy do Książąt kápłańskich y do łtárszych/ powiedzieli/ Przyrzekliłmy łobie łlube^m [*Devotione devovimus nosipsos*]/ że nic vkulić nie mamy ażbyłmy zámordowali Páwła *BibRadz Act* 23/14.

Szeregi: »obiecáć, przyrzec« (2): Dicere nummos vel pecuniam, Obiecáć/ Przyrzec komu pieniędzy pożyczci/ álbo też oddáć. *Mącz* 86b, 36c. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»przyrzec i na się przyjáć« (1): Promittere et in se recipere, Przirzec y ná fię przyjáć. *Mącz* 226d.

»przysięć a przyrzec« (1): Rzekli do niego/ myłmy tu przyśłli ábychmy cie zwiázawłzy/ wydáli w ręce Filiłtynow. Powiedziál im Sámłon. Przyłiężcie á przyrzecżcie [*Iurate ... et spondete*] mi to/ że mię nie zábicie. *Leop Iudic* 15/12.

α. *Treść przyrzeczenia jest niepomysłna dla osoby, której się przyrzeka [komu to iż] (1)* : Do ktorego [*Jakuba*] rzekł Iudás/ Ofwiádczył fie tám ten człek pod przyłięgá/ iżbyłmy fie nie vkázowáli przedeni/ ieflibychmy brátá [*Beniamina*] niemieli z łobą. Iefliż tedy polłiesz z námi brátá náłzego/ poiedziemy/ á kupiemyć żywności. Ale iefliż go nie polłiesz/ niepoiedziem: Bo to nam przyrzekł tám ten mąż [*Quia vir dixit ad nos*]/ iz nas przedfi nieprzypuści/ iefliż z łobą nieprzywiediemy brátá náłzego. *BibRadz Gen* 43/5.

β. *Zapewnić, że ktoś coś otrzyma; addicere, destinare, iubere Mącz (6)* : Addico, Przirzec/ Obiecáć/ Przywłáfczcić. *Mącz* 87a, [176]a.

przyrzec co komu (4): Destinare alicui Episcopatum, Przyrzec á obyecáć komu biskupłtwo. *Mącz* 83b, [176]a; ádzi zaktore mi [*lege*: a ci, za ktoremi] fie on [*Turek*] przitzinia iufz mu przirzekli pewni hold ábo dan *Paprup* G2v. *Cf Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym.*

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia bliższego w zdaniu nadrzędnym [co komu aby] (1): Y przeprowádzę ie do ziemie ktorám przyrzekł pod przyłięgá oycom ich [*quam iuravi patribus suis*]/ Abráhámowi/ Izááákowi [!]/ y Iákobowi/ áby iá otrzymáli *BudBib Bar* 2/30.

Zwrot: »przyrzec pod przysięgá« (1): *BudBib Bar* 2/30 *cf Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym.*

Szereg: »przyrzec a (albo) (przy)obiecáć« (2): Postquam ei Numidiam provinciam, populus iussit, Iáko mu skoro lud Rzimski páńłtwo Numidieyskie przirzekł álbo prziobiecał. *Mącz* [176]a, 83b.

b. *Zaręczyć, zagwarantować, wziąć na swoją odpowiedzialność; cavere, fidem astringere a. dare a. interponere a. porrigere Mącz; fideiubere PolAnt (19)* :

przyrzec co [= przedmiot przyrzeczenia] (3): Fidem nostram facile tuebere, [...] Łatwie fie zołtoyifz przy náłzym przirzeczeniu/ álbo łatwie temu dołić wcziniłz cołmy zá cię przirzekli. *Mącz* 467d, 84a, 419b.

przyrzec komu (7): Cedo dextram, Day mi ná to rękę/ to yełł przyrzecz mi. *Mącz* 84a; Quancunque ei fidem dederis praestabo, Cokolwiek mu przirzeczefz zá mię/ trzimáć chcę. *Mącz* 419b, 41d, 84a; *Oczko* 13v; Wlerz mi ci młodziowie iufz wiedz pewnie ná nie/ Do czego ie mieć zechcefz iáć przyrzekę zá nie *Paprupan* R3v. *Cf* [»przyrzec za pokoj«], »przyrzec słowem«.

przyrzec za kogo (9): *ZapWar 1550 nr 2665*; Spondere pro aliquo, przirzec/ ręczyć za kogo. *Mącz* 410a, 419b, 467d; Zábierz száty iego kto ręczył cudzego/ á kto przyrzekł za obcą/ poćiędzay go. *BudBib Prov 20/16*; *PapPan R3v*. Cf *Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym*.

przyrzec za co (7): Nolo fidem meam interponere, aut fidem meam adstringere, Niechcę za to przyrzec. *Mącz* 125d; Confirmator pecuniae desideratur, Niemieliśmy ktoby za pieniądze przirzekł. *Mącz* 128c; Habeo polliceri, Mogę za to przirzec. *Mącz* 192d, 41d; Nafnádniéy tedy do cieplic obróciém/ á za poprawę przyrzecém ówym/ którzy co ná wiérzchu máia/ iáko więc świérzb bywa/ krofty/ wrzódy/ fištuły/ róże *Oczko 13v*; [O miednicę i nalewkę moję piszę do Hanusza, aby wydał w ręce W(aszej) W(ielmożności). Będzieli zapłaty chciał, możesz mu W(asa) W(ielmożność) za pieniądze i pewną zapłatę przyrzec, a ja cokolwiek przydz(i)e tak za srebro jako za robotę, pošlę pieniądze bez żadnego omieszkania. *ListyPol II 1549/243*]. Cf *Ze zdaniem dopełnieniowym*; [»przyrzec za pokoj«, »przyrzec słowem«.

Ze zdaniem dopełnieniowym [za to że] (1): Potym diszkurował otych którzy przy Maximilianie, ze kto zato przyrzecze, gdy im odpuszczą, ze szkodzić nie będzie, także gdy będą dołaski przypuszczeni zeby zpokoim siedzieli *ActReg 4*.

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia dalszego w zdaniu nadrzędnym [za kogo że] (3): (*nagł*) Marcin Wilczek Woyłki Lwowłki. (–) PERlat dość mężnie bronił co mu poruczono/ Swátigrodu aż zdrádą tám go štąd zleczono/ Ia za tego [tj. *Marcina Wilczka*] przyrzekę gdyby przyzło ktemu/ Zeby on swym dowcipem lepiej zdolał temu. *PapPan C4v, Dv*; KROL AVGVST sławnéy pámiéci, pomniąc ná to, będąc bárzo w młodych lećiach ná króleftwo obrány y podwyszony, że zań przyrzekł oyciec iego Zygmunt štóry, że miał poprzyśiádz y dofyć vczynić oycowłkiéy y swoiéy przyśiędzie/ [...] štárał sie o to, áby to wykonał, y ku exequutiiey przywiódl, ná co byl obowiązán. *SarnStat 100*.

Zwroty: »przyrzec podaniem ręki (a. rąk danim)« [*szyk zmienny*] (2): rąk swych danym przyrzekly za nye do zapissu albo do xyąg za xyąza capithulą panowye zygmunthowye oborsczy s Lukowcza a za pana Vyernossa Iego Miloscz pan Castellan Cziechonowski *ZapWar 1550 nr 2665*; Fidem et dextram porrigere, Przirzec komu co podaniem ręki. *Mącz* 84a.

[»[komu] przyrzec za pokoj« = *zagwarantować bezpieczeństwo*: Látá 1459. Słóżył Krol Seym w Piotrkowie/ ná który niechciálá Máła Polłká przyiechác/ ázby im Krol przyrzekł za pokoy: ábowiem we zbroiach dworzánom swym Krol kazał ná ten Seym iechác: á gdy im Krol przyrzekł za pokoy/ przyiecháli Połłowie od nich *BielKron 1597 415 (Linde)*.]

»przyrzec [komu] słowem [za co]« (1): Krol POLłki przyrzekłzy mnie słowem swym Krolewłkim za pieniądze moje/ niewrociwłzy mi piéniędzy/ imienie mi weźmie/ y czći ktemu mnie odfádzi/ wedle Alexándrowego Státutu *OrzRozm O2*.

»przyrzec pod zakładem« (1): Sponsio item, Przirzeczenie/ rękoyemłtwo/ zapis pod pewnym zakładem. Sponsiones facere, Przirzec/ ręczyć pod zakładem. *Mącz* 410a.

Szeregi: »przyrzec, (albo) ręczyć« [*szyk 2:1*] (3): Cavere pecuniam alicui. Ręczyć/ álbo przirzec komu za dług. *Mącz* 41d, 410a [2 r.].

[»pryzrec a zapisać się«: Jakoby mi T(wa) M(iłość) pisać raczył o ty pieniądze, którychem jego miłości księdzu biskupowi chełmieńskiemu rzekł pożyczyć, żebych je dał do Fokarow, a żebych T(wej) M(iłości) w słowie nie zawiodł. Racz T(wa) M(iłość) wiedzieć, żebych ja to rad uczynił [...] i chcę to rad uczynić, gdybych jedno tak dostateczną oprawę od księdza biskupa jego miłości miał, żebych swych pieniędzy był ist. A zwłaszcza tego by k temu potrzeba, iżby kapituła chełmieńska mnie za pieniądze przyrzekła a zapisała się. A gdy to kapituła uczyni, tedy ja pieniądze dam. *ListyPol I 1531/15.*]

2. Zapewnić, że tak jest (1) :

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia dalszego w zdaniu nadrzędnym [to o kim żeby 'że'] (1): á ktořz o tych niezbożnych ludziach to przyrzecze/ żeby oni y fámo dziefięcioro przykazanie zá Boże podánie mieli? CzechRozm 101.

Synonimy: obiecać, przyobiecać; 1.a. obowiązać się, obwiązać się, przysiąc, zaślubić; b. obręczyć, obręczyć się, poręczyć.

Formacje współrdzenne cf RZEC.

Cf PRYZRZECZENIE, PRYZRZECZONY

MP